

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ - Λουκ. 5,1-11 (25/9/2016)

Ο Χριστός Διδάσκαλος της αληθείας

Στη λίμνη της Γεννησαρέτ μάς μεταφέρει το σημερινό Ευαγγελικό χρονικό, αγαπητοί μου αδελφοί, στα νερά της οποίας βρέθηκε πολλές φορές, κατά τη διάρκεια της επί γης ζωής Του, ο Κύριός μας, για να διδάξει, με τον λόγο και τις θαυματουργικές Του ενέργειες, αλλά και να αναζητήσει κάποιες στιγμές ξεκούρασης και περιουλλογής.

Η πρώτη εικόνα της σημερινής περικοπής παρουσιάζει τον Χριστό ως Διδάσκαλο, να φανερώνει το Ευαγγέλιό Του στους ανθρώπους. Για τον λόγο αυτό ήλθε στον κόσμο, για να μεταφέρει το χαρμόσυνο μήνυμα της σωτηρίας, για να διαλύσει τα σκοτάδια της αγνωσίας και της πλάνης και να οδηγήσει τον άνθρωπο στη σωτηρία. Ο Κύριος δίδασκε κάθε φορά που Τού δινόταν η ευκαιρία και η αφορμή, κάθε φορά που έβλεπε ότι ο λαός διψούσε για τον καινό, τον ανυπόκριτο και σωστικό Του λόγο.

Το πρώτο που διαπιστώνουμε στη διδασκαλία του Ιησού είναι ότι υπήρξε **Διδάσκαλος της αληθείας!** *Εγώ εις τούτο γεγέννημαι και εις τούτο ελήλυθα εις τον κόσμον ίνα μαρτυρήσω τη αληθεία¹*, θα διακηρύξει ενώπιον του Πιλάτου, λίγο πριν οδηγηθεί στον Σταυρό. Η διδασκαλία Του δεν είναι ανθρώπινη, αλλά Θεία, δεν είναι ανακάλυψη, αλλά αποκάλυψη. Δε συγκρίνεται καν με τη διδασκαλία των Προφητών. Εκείνοι ήταν τα στόματα του Θεού και πριν από κάθε προφητεία τους προέτασσαν το *τάδε λέγει Κύριος*. Ο Χριστός, ως η αυθεντική πηγή της σοφίας, έλεγε *Εγώ λέγω ημίν*.

Οι άνθρωποι όλων των εποχών αναζητούν την αλήθεια, αγωνίζονται, πειραματίζονται, θυσιάζονται για να την κατακτήσουν. Παράλληλα, η επιστήμη και η φιλοσοφία θέτουν το ερώτημα *«τί εστίν αλήθεια»*, ενώ η γνήσια Χριστιανική συνείδηση απευθύνεται προς την αλήθεια ρωτώντας *«τίς»*. Γιατί, η αλήθεια δεν είναι θεωρητικός τύπος ή αφηρημένη έννοια, αλλά η αυτοζωή, το *εγώ ειμί η οδός και η αλήθεια και η ζωή²*, ο ίδιος ο Χριστός.

Από τη διδασκαλία του Κυρίου διαπιστώνουμε, ακόμα, ότι υπήρξε **Διδάσκαλος μοναδικός και ανεπανάληπτος**. Το κήρυγμά Του αγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους και είναι επίκαιρο σε κάθε εποχή. Απευθύνεται στον κάθε άνθρωπο που αναζητεί την αλήθεια για να ξεδιψάσει την ύπαρξή του και να ικανοποιήσει τις πνευματικές του ανάγκες. Αλλά και ο τρόπος της διδασκαλίας Του υπήρξε μεγαλειώδης. Δεν έμοιαζε με τους πομπώδεις λόγους των Γραμματέων και

¹ Ιωάν. 18,37

² Ιωάν. 14,6

Φαρισαίων, ήταν λιτός και απέρυττος, εμπνεόμενος από την καθημερινότητα και τις ανάγκες των ακροατών του, γι' αυτό γινόταν καταληπτός και από τους αγραμμάτους ακόμη.

Η επόμενη διαπίστωση, που προέρχεται από την διδασκαλία του Κυρίου, είναι ότι ο Χριστός υπήρξε **Διδάσκαλος λόγων και έργων**. Είχε την μοναδική ικανότητα να ταυτίζει την θεωρία με την πράξη και να παρουσιάζει τον εαυτό Του γνήσιο υπόδειγμα και κανόνα ζωής. Όλα αυτά σε αντιδιαστολή με τους λεγόμενους «πνευματικούς ταγούς» εκείνης της εποχής, αλλά και με τους περισσότερους από εκείνους που, σε κάθε εποχή, επιχειρούν να απευθυνθούν στους ανθρώπους, τα έργα, όμως και η ζωή τους αποκαλύπτουν ότι οι ίδιοι βρίσκονται στο ζοφερό σκοτάδι της υποκρισίας.

Το έργο του Χριστού, ο ευαγγελισμός των ανθρώπων, συνεχίζεται ασταμάτητα μέσα στην Εκκλησία, που είναι ο θεματοφύλακας της αληθείας. Συνεχίζεται κυρίως από τους Κληρικούς, τους Ποιμένες και Διδασκάλους της Εκκλησίας, τους υπηρέτες του λόγου, τους εργάτες του Ευαγγελίου, που συνεχίζουν το έργο Εκείνου, σε μια αδιάκοπη διαδοχή που ξεκινά από τον Ιησού και τους Αποστόλους Του, περνά στους Αγίους Πατέρες και φθάνει μέχρι τις μέρες μας, όπου ο άμβωνας και η Ωραία Πύλη δεν είναι τίποτα άλλο παρά η πρύμνη του πλοιαρίου της Γεννησαρέτ από το οποίο ο Κύριός μας διδάξε τα πλήθη.

Απέναντι στο ιερό αυτό έργο της διδασκαλίας του λόγου του Θεού, ποιά πρέπει να είναι η στάση ημών των σημερινών Χριστιανών; Ασφαλώς, ο πόθος της ακρόασης του Θείου λόγου. Να ποθεί ψυχή μας να ακούει τις αλήθειες της πίστεώς μας, να έχουμε συνείδηση ότι οι γνώσεις μας είναι ελλιπείς και έχουμε ανάγκη συνεχούς ευαγγελισμού. Να συμμετέχουμε στις ενοριακές συνάξεις συμμελέτης της Αγίας Γραφής, να οδηγούμε τα παιδιά μας στις ενοριακές νεανικές συντροφίες. Να μην αφήνουμε άλλες ασχολίες να αποπροσανατολίσουν τη ζωή μας. Να ιεραρχήσουμε τα πράγματα προς το συμφέρον της ψυχής μας.

Αλλά δεν αρκεί να είμαστε μόνο ακροατές του λόγου του Θεού. Πρέπει αυτός ο λόγος να βρίσκει απήχηση στη ζωή μας, ανταπόκριση στα καθημερινά μας έργα. Το Ευαγγέλιο να γίνει γνώμονας ζωής και καθοδηγητικό φως στην πορεία του βίου μας. Άλλωστε, ο ίδιος ο Κύριος μακάρισε εκείνους που ακούν και τηρούν τα λόγια Του: *Μακάριοι οι ακούοντες τον λόγον του Θεού και φυλάσσοντες αυτόν*³.

Ας φροντίζουμε, λοιπόν, αδελφοί μου, ν' ανήκουμε στους μακάριους, καθιστώντας, με τον τρόπο αυτό, τον λόγο του Θεού ασφαλή οδοδείκτη ζωής και σωτηρίας. ΑΜΗΝ!

---

³ Λουκ. 11,28

Αρχι. Ε.Ο.